

гробовете на Авесалома, Иосафата, Апостола Якова и на Захарія; верху коихъто е пещерата на Пророка Еремія.

Презъ Кедронъ (потокъ кедрскій) дохожда се презъ единъ мостъ въ една околъ 150 стъпки четвероуклоно обзидана градина (вертоградъ). Онова мѣсто въ нея, гдѣто е Юда чрезъ цѣлуката си издалъ Христа, държи се за проклято, затова са го Турците нарочно и зазидали. Подалекъ при подножіето на Елеонската гора намерува се отъ Царицата Елена подвигнатый гробъ на пречистата дѣва Марія, на нейните родители и на св. Иосифа заручника. Тѣмъ Елеонската гора е, 2556 стъпки висока, която околъ единъ четвъртъ часа камто востока отъ Ерусалима удалена стои; она надвысува гората Сионъ съ 175 стъпки, и подава неописанно хубавъ видъ колкото на градътъ, толко и нѣговите окружности. Она има три върхове, отъ коихъ средніатъ държи се за оный, отъ който се е Христосъ на небеса възнеслъ. Восточно отъ Елеонската гора лежи село Витфаги или Виванія.

Онова изъ Библията почерпено повѣстническо знаніе зарадъ Ерусалимъ, предпоставяме и мыслиме, че ще да е на всичките наши читатели Българе извѣстно. За това продолжаваме сега далшите приключенія отъ 29. Юліа 71 год. подиръ Христа, когдато е той святый градъ отъ Тита, сына на римскаго царя Веспасіана завладѣнъ и разоренъ станалъ; а подиръ 60 другы години, сирѣчь въ 131 год. подиръ Христа, на неговите развалены остатки, созидалъ го е Царь Адріанъ пакъ отъ части съ названіе на Аелія Капитоль, въ който обаче ни единъ Евреинъ не смѣше отъ страхъ за главата си въ него да влѣзне. Това строго гоненіе на Евреите дало е поводъ, да се поне кръщенните Евреи отъ той прогонителный законъ избаватъ; защото после смъртьта на Баркохбаса нѣкой Марко, прежде идолопоклон-